

Nr 11.

Av herrar **Thorell** och v. **Seth**, *angående viss ändring i gällande bestämmelser om kommunal beskattning av utarrenderad fastighet.*

De nu gällande kommunalskattelagarna innehålla som bekant bland annat den bestämmelsen, att ägaren skall betala skatten för jordbruksfastighet, som är utarrenderad enligt kontrakt *efter* den 1 januari 1929, men samtidigt äga rätt till avdrag av garantiskatteprocenten. Emellertid kan han i många fall ej fullt utnyttja denna avdragsrätt, nämligen om han är skuldsatt och ej har andra inkomster än arrendet.

Den nu gällande ordningen i förevarande avseende infördes genom kommunalskattelagen av den 28 september 1928. Man fastslog principen, att skyldigheten att erlägga fastighetsskatt skulle åligga fastighetens ägare, och att i följd därav rätten till det berörda procentavdraget skulle tillkomma ägaren. Förut var det ej så, och av ålder har den uppfattningen varit gällande å landsbygden, att den, som brukar gården och bärgar grödan, skall betala skatterna för fastigheten. Dels på grund härav, dels av andra skäl har det i ett stort antal arrendekontrakt införts den bestämmelsen, att arrendatorn till ägaren skall betala samma belopp, som ägaren får erlägga i skatt för fastigheten. T. o. m. en sådan institution som Uppsala universitet tillämpar i sin jordbruksförvaltning i viss utsträckning detta system. Faktiskt får således arrendatorn betala fastighets-skatten, men får inte komma i åtnjutande av procentavdraget. Då arrendatorn dessutom har att skatta för sin vanliga inkomst, har skattebördan för honom blivit synnerligen betungande.

Någon rubbning beträffande panträtten i fastigheten för fastighetsskatten kan ett tillmötesgående av detta önskemål icke behöva medföra.

År 1932 väcktes i andra kammaren en motion med hemställan, att undersökning måtte föranstaltas i fråga om ändrade bestämmelser om rätt till procentavdrag för utarrenderad fastighet. Och vid 1933 års riksdag framlades en motion om förbud för ägare att av arrendator kräva ersättning för egendomen påförda skatter. Ingendera av motionerna föranledde någon riksdagens åtgärd.

Då emellertid missförhållandena i berörda avseende äro påtagliga, är det angeläget att rättelse åvägbringas, och vi få därför värdsamt hemställa,

att riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t an-
hålla om utredning och framläggande av förslag till
sådan ändring av nu gällande kommunalskattelag,

att, där arrendator enligt arrendekontraktet har att erlægga fastighetsskatten för den arrenderade fastigheten, han också må äga rätt till avdrag av garanti-skatteprocenten.

Stockholm den 12 januari 1935.

E. Thorell.

T. G. v. Seth.